Írta: Csurka István
2011. december 06. kedd, 21:02 - Módosítás: 2012. január 24. kedd, 21:32

Az emberiség a történelem előtti barlangidőktől fogva a történelem évszázadain át a változások lassú, szinte észrevehetetlen élményét hozta magával idegeiben, génjeiben és egész emlékezetében. A változások évszázadok alatt következtek be, tudomásul vételük ezzel párhuzamos vagy utólagos volt. A barokk, a felvilágosodás és a XIX. század hozott ugyan némi felgyorsulást, s ehhez még tudott alkalmazkodni a közember érzékelése, mert ez a felgyorsulás még nem szaggatta szét időérzékelése és az időérzékelésben feldolgozható változás-érzékelés tíz- vagy százezer éves törvényeit. A XIX. században azonban már keletkeztek a társadalom egyes rétegeit elkülönítő különbségek a változások megértésében és feldolgozásában. Másképpen fogta fel a változásokat és a felgyorsulást a parasztság és másként egyes nagyvárosok közönsége. Azt is mondhatnók, más időben élt a falu és más időben a nagyváros és azon belül is egy kisebb rész, amely tobzódott a felgyorsulásban – és idegbajt kapott tőle.

Ma azonban mintha más volna a helyzet. Az emberiség megteremtett magának olyan eszközöket, technikákat, amelyek természetüknél fogva teletömik az időt nemcsak változásokkal és a változások híreivel, hanem álhírekkel és álváltozásokkal is, lényeges információkkal és lényegtelenekkel egyaránt. Ma egy információs zuhatag alatt élünk, a Niagara vízesés legalján és közben koponyánk valamelyik százezer éves ősünk génjeit, tempóérzékét tartalmazza. Mert mást még nem tartalmazhat. Mert még nem vagyunk gép- vagy robotemberek, megtanultuk, megtanuljuk ugyan a felgyorsító eszközök használatát, ki így, ki úgy, de őseink még itt tiltakoznak bennünk.

Érzékelhető azonban az idő fel- vagy összetorlasztásában egy egészen új manipulációs szándék is. Ez most ennek az írásnak a tárgya. A pénzvilág urai, akik egyben a NASA és az

űrkutatás legnagyobb komputereivel is rendelkeznek, és akikkel kicsiny országunknak éppen most gyűlt meg a baja, mert le akarnak igázni bennünket, most mintha felvették volna az idő felgyorsításának eszközét is a fegyvertárukba.

Az örök időt természetesen nem lehet felgyorsítani – legfeljebb az Isten képes rá –, az örök idő elfekszik a térben, tágul és kiterjed, de lehet, hogy csak egyetlen pillanat az egész mindenség. Ez azonban nem ide tartozik most, meg nem is tanácsos avatatlanként ebbe belekontárkodnom. Az emberi idő- és változásérzékelésbe azonban beleláthatok, és lehet hozzá egy-két szavam.

Feltűnőnek és erősen manipulatív célzatúnak találom ugyanis az öröklötten lassú befogadásra képes emberi idő megtöltését száz és százezer egymásnak is ellentmondó eseménnyel, esemény hírével, történéssel, megtörtént eseménnyel és meg sem történt esemény hírével, esetleges következményeivel. Valakik most hajszolják az emberi lelket.

Mubarak távozik, de újra dúl a polgárháború

Értett valaki valamit az Észak-Afrikán végigsöpört fellázadásból, háborúból, gyilkosságokból? Nem azért történt-e az egész, hogy megemészthetetlen információkkal tömjék meg az embereket? Azokat is, akik kiözönlöttek aTahrír térre, meg azokat is, akik Európában kapták tonnaszámra a megemészthetetlen híranyagot? S vége lett? Nem kezdődik most újra a Tahrír téren, és majd mindjárt Líbiában, Kadhafi nélkül? Értett valaki valamit a görög válságból, s abból, hogy miért vannak az utcán az athéni görögök és miért nincsenek az üdülőhelyiek? S most, hogy van ott egy odatett és nem választott ember, miért jobb, s mi következik? S ugyanez Olaszországban, majd most váratlanul ránk kiterjesztve a feltorlasztást?

Nem lehet nem észrevenni egy új vezetési, fegyelmezési és megvezetési technika fennforgását és alkalmazását. Annyi hírt, eseményt és hozzá a annyi kulturálisnak látszó, de valójában perverz sztár-eseményt zúdítani naponta, óránként, percenként az emberre, amelynek tömege alatt az megzavarodik. Belenyugszik, hogy nem ért semmit, és nyájként vezethetővé válik. Emellett állandóan kapja a fenn és lenn, a gazdagság és a szegénység hivalkodó, majd elviselhetetlen képeit. A borzalmas nyomor és elesettség és a végtelen gazdagság és érzéki tobzódás ellentéteit. A hírcsatornák képesek annyi elviselhetetlent és csodálnivalót nyomni, nyomatni bele az ősemberi meghatározottságú és befogadóképességű agyakba, amitől a sokaság leteszi a fegyvert. Nem értek semmit, bizonyosan én vagyok a hibás, gondolja – és feladja.

Ennek a tömeges manipulációnak célja, hogy minél kevesebb ember tudja megkülönböztetni a lényegest a lényegtelentől. Vannak események, amelyeket maguk a hírcsatornák gyártanak. Vannak események, amelyeknél előbb érkezik oda a hírügynökség, mint ahogy kezdetét venné a cirkusz.

Most, Magyarország térdre kényszerítésének drámai fordulataiban különösen nagy jelentősége van ennek az eseményfeltorlasztó manipulációnak. Amikor a kormány szembesült a nemzetközi büntető-buktató tőke szándékaival és túlerejével és magára hívta, beismerve vereségét, az IMF-et, a közvélemény még fel sem ocsúdott és már jött a leminősítés, és azóta is zuhannak ránk az újabb intések, fegyelmezések. November 28-án Barroso EU- főember közölte, hogy Magyarország 2012-ben húsz százalékkal kevesebb EU forrást kap, mint kapott még 2011-ben. Vagyis az EU bizottsága nyíltan felzárkózott tönkretevőinkhez. Nem támogatja a bajba jutott országot, hanem nehezíti a helyzetét, nyilván az IMF-el egyeztetve. De még ugyanezen a napon előkerült egy zavaros elképzelés a Népszabadságban, majd este az ATV sajtóklubjában, a négy jól informált liberál-bolsi fejtegetéseiben egy 2012 elején tartandó előreho-zott választásról. Erre, ahogy ők mondják, azért volna szükség, hogy erősítse meg vagy vesse el a spekulációs tőke által – nyilvánvalóan a Soros György pénzeiről van szó – megvert Orbán-kormányt. Erről a tavaszi választásról mint elkerülhetetlenről beszélnek. Mi van a háttérben? Az IMF valószínűleg bele fog egyezni abba az ernyőkénti visszatérésbe, amit a kormány hangoztat, de ezt az előrehozott választást ki akarja kényszeríteni. Ezzel jön ide. Még megegyezés sincs, de feltétel már van. Ez az előrehozott választás a kétharmados többség felszámolását jelenti. A kétharmados többség 2014-ig szóló kormányzást és az új alkotmány 2012. január elsején való életbe léptetését jelenti. Ha ehhez képest márciusban előrehozott választást tartanak, az az alkotmány elvetését, felülírását és egy új IMF- Soros diktálta rendszer életbe lépését hozza el, akármilyen eredménye lesz is ennek az előrehozott választásnak. Az IMF még el sem kezdte itt a tárgyalást, ezt a feltételt már közölte. Nyilvánvalóan Soros Györggyel egyetértésben. A Népszabadság és az ATV ezt a közlést már ismeri. Az ATV-t Soros tartja fenn.

Ebbe az előrehozott választásba a kormánynak nem szabad beleegyeznie, még akkor sem, ha a vele szembeni aknamunka a szakításig és újabb büntető intézkedésekig fajul. A szakításnak és minden EU-szabály önkényes felülírásának, a végső elkülönülésnek amúgy is annyi jele van már, hogy ezt vállalni kell. Lássa az egész világ, lássa Európa minden nemzete, hogyan tesznek tönkre egy európai nemzetet, azért, mert új alkotmányt merészelt írni magának és mert a saját lábára akart állni.

De ezzel a parlamenti ellenállással, amely iszonyatosan nehéz gazdasági körülmények és leminősítések között folyik majd, a háborúnak még nincs vége. Mert van még valami, amit a

kétharmados országgyűlési többségtől és személy szerint Orbán Viktortól nem vehetnek el. Nem vehetik el azt a másfél, kétmilliós tömeget, népet és polgárt, amely a választási eredményt kiküzdötte, megszenvedte és megünnepelte. Ez az akkor mozgósított erő most is itt kell álljon mögötte, ha a körülmények változása következtében nem is éppen ugyanabban a harckészültségben, mint amilyenben a kétharmados győzelmet kivívta. Ez a társadalmi erő megvan. Harckészségét fel lehet támasztani. A veszély most nagyobb. A magyarság léte most a tét. Ha ez a milliós tömeg most kiáll a kormány és Orbán mögött, dacolva a kétségtelen anyagi nehézségekkel, ha újra megszervezi magát, akkor bebizonyítja a világnak, hogy nemcsak félrevezetett, öntudatlan, ide-oda csapódó Tahrir téri tömeg létezik, hanem Európában él az ötvenhatos magyar szellem és létezik egy öntudatos társadalmi erő, amely nemcsak valami ellen, hanem valamiért, pontosabban a saját függetlenségéért képes kiállni. Harcba szállni.

Ennek a seregnek az IMF nem tud parancsolni. Hozzá sem fér. Hacsak nem hoz megint izraeli kommandósokat ellene, mint 2006-ban.

Egy bizonyos: a harcot nem szabad feladni. Ha feladjuk, a Kertész Ákos-féle gyűlölettel és magyarellenességgel, megsemmisítő terrorral és minden maradék vagyonunk, otthonaink és kincseink kisajátításával, elkobzásával és rettenetes megtorlással kell szembenéznünk. Konrádék, a berliniek és az ATV-s Soros-féle kemény mag szeme előtt ugyanaz a bosszúálló szellem fog lebegni, mint lebegett 1945–46-ban, a deportálások után. Az Amerikai Magyar Népszava online szerkesztője, Bartus már el is kezdte a felkészülést erre a bosszúállásra, azt állítva, hogy Magyarországon most zsidó magyarokkal és hithű hitközségi emberekkel a kormányban Endrey László-féle módszeres zsidóüldözés folyik. A magyar zsidóságnak menekülnie kell az országból. Ennek éppen az ellenkezője az igaz: a magyar zsidóságnak az az agresszív, elkülönült része, amely az Ascher Caféban tömörült, és amely teljesen elkülönült a nemzettől, sértetten és bosszúállásra készen a kormánydöntő spekulációba és az IMF-be veti minden reményét. Nem az egész magyar zsidóság, hanem ez az ATV-Soros harcias kisebbség, ez a hataloméhes, kegyetlen, néhány száz tagú társulat akarja átvenni a hatalmat és természetesen magával rántani az egész zsidóságot. Jól látja Bartus, csak éppen fordítva van, mint mondja.

Ezért kell megszervezni az ellenállást. Vagy minden tiltakozás ellenére mégiscsak építsék meg a kaszinóvárost Joav Blumék Sukorón? Mert ez is benne van a Soros-ATV pakliban. Kegyetlen és kíméletlen végtörlesztés következik, ha hagyjuk.